

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4124/2020
30.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Весне Поповић, Божидара Вујичића и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Синиша Цветковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде и државне управе, Високи савет судства, Привредни суд у Лесковцу, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Лесковцу, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1814/19 од 10.03.2020. године, у седници од 30.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1814/19 од 10.03.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1814/19 од 10.03.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 255/19 од 11.04.2019. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се тужена обавезе да му накнади штету због више наплаћене таксе у предмету Привредног суда у Лесковцу Ив 1629/2017, у износу од 1.541,67 динара са законском затезном каматом од 08.12.2017. године, и да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка са припадајућом законском затезном каматом. Ставом другим изреке тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 17.300,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 1814/19 од 10.03.2020. године ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке, тако што је тужилац обавезан да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 7.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховном касационог суда, нису испуњени законски услови за ослободивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/1187/18). Наиме, нижестепеним пресудама одлучено је о трошковима тужиоца као извршног повериоца на име таксе за предлог за одређење извршења, а ревизијом се оспорава правилност обрачуна тих трошкова, из чега произилази да нису испуњени законски услови за подношење посебне ревизије из одредбе члана 404. став 1. ЗПП, а због битне повреде поступка посебна ревизија се не може поднети. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбом од 12.02.2017. године тужилац је тражио исплату износа од 1.541,67 динара са припадајућом законском затезном каматом.

С обзиром на наведено, ради се о спору мале вредности у смислу члана 368. став 1. ЗПП, а чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да ревизија у спору мале вредности није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић